Ερώτηση:

Σας είχα γράψει και παλαιότερα, έχω ένα θηλυκό γερμανικό ποιμενικό καθαρόαιμο. Είναι 21 μηνών και πάντα είναι πολύ φιλική με τους ανθρώπους και με τα σκυλιά χωρίς όμως να διστάζει να υπερασπιστεί τον εαυτό της όταν το απαιτεί η κατάσταση. Τους τελευταίους δύο-τρεις μήνες έχει αρχίσει και ανακαλύπτει την δύναμη της και προσπαθεί να επιβάλλεται σε άλλα σκυλιά. Είναι ιδιαίτερα δεμένη με την οικογένεια μας αλλά τον τελευταίο καιρό κάνει κάποια πράγματα κατά την διάρκεια του παιχνιδιού της με εμάς που μας ανησυχεί. Ενώ δεν το έχει ξανακάνει από τότε που ήταν κουτάβι έχει αρχίσει και δαγκώνει τα χέρια μας. Μας αρπάζει τα μανίκια και τινάζει το κεφάλι της αριστερά-δεξιά ή μας τραβάει. Μπορεί καμιά φορά να δαγκώσει τα παπούτσια μας την ώρα που πάμε να φύγουμε από το παιχνίδι. Ενώ το ξέρει ότι εγώ παίζω πολύ περισσότερο από τους άλλους μαζί της καμιά φορά μπορεί να δαγκώσει τα χέρια των άλλων. Μήπως είναι επειδή ο πατέρας μου ήταν ο μόνος που έπαιζε μαζί της με αυτόν τον τρόπο και το συνέδεσε και με τους υπόλοιπους? Παράλληλα έχω παρατηρήσει ότι η ενέργεια της έχει αυξηθεί και πριν από δύο εβδομάδες έκανε την στείρωση της. Η συμπεριφορά της με τους ξένους δεν έχει αλλάξει μόνο που αν δει κάποιον ύποπτο μπορεί να αγριέψει, αλλά αυτό είναι καλό. Τι πρέπει να κάνουμε για να σταματήσει το δάγκωμα και η αγριάδα κατά το παιχνίδι και τι μπορεί να σημαίνει αυτό?

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Αυτό σαφώς το έχει καλλιεργήσει ο πατέρας. Για να σταματήσει θα πρέπει να προσθέσετε στο παιχνίδι ένα αντικείμενο και ακόμα πιο εύκολο για τον συγκεκριμένο σκύλο θα ήταν ένα μπαλάκι. Δηλαδή έχοντας δυο μπαλάκια του τέννις, π.χ. πετώντας το ένα και παράλληλα ενθαρρύνουμε τον σκύλο να το κυνηγήσει. Αφού ο σκύλος κάνει την διαδικασία τότε φωνάζουμε τον σκύλων να έρθει προς εμάς αφού πιάσει το μπαλάκι και αφού ανταποκριθεί του λέμε ασ' το όταν φτάσει, πετώντας εκείνη τη στιγμή το άλλο. Αυτός είναι ένας ωραίος τρόπος εκτόνωσης του σκύλου.